

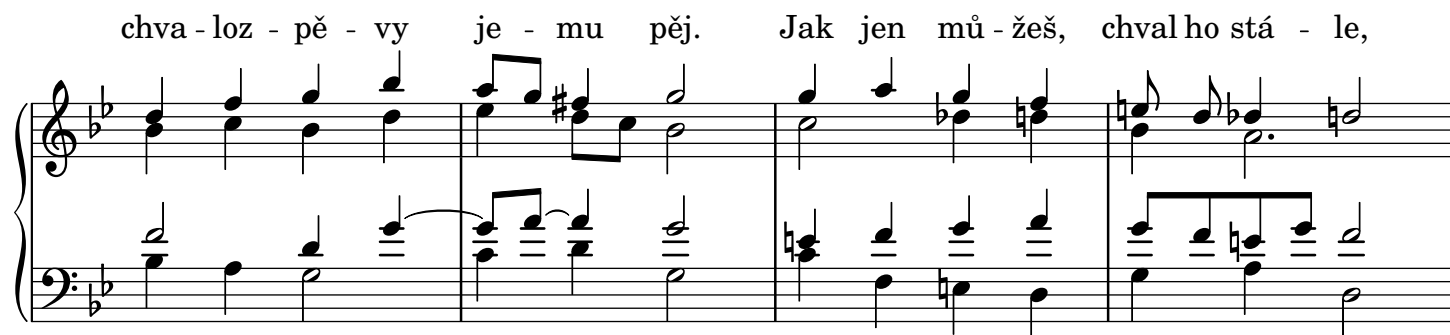
717A Sióne, chval Spasitele

transpozice 7

1. Si - ó - ne, chval Spa-si-te - le, Pas - tý - ře a U - či - te - le,

chva - loz - pě - vy je - mu pěj. Jak jen mů - žeš, chval ho stá - le,

vše je má - lo k jeho chvá - le, ce - lou du - ší se mu vzdej.

2. Zcela zvláštní předmět chvály,
živý chléb, zdroj žití stálý
oslavujme s radostí.
Jím u společného stolu
družinu svých apoštolů
Ježíš prvně pohostil.

3. Naplno ať zazní chvála,
aby duše zajásala,
radostná a nadšená.
Svátek svátosti se koná
na památku dne, kdy ona
byla ustanovena.

4. V ní Král nový získal vládu,
obětí Nového řádu
ukončen je Starý věk.
Staré zašlo, nové vzkvetlo,
Pravda vydala své světlo,
noc se dala na útěk.

5. Co sám Kristus tehdy konal,
to nám činit přikazoval
ke své věčné paměti.
V tom jej církev následuje,
chléb a víno proměňuje
v spásitelné oběti.

6. Křesťanům se věřit dává,
chléb že se tu tělem stává,
víno v krev se promění.
Co se myslí, oku skrývá,
to poznává víra živá
jako Boží zjevení.
8. Přijímáš-li, zůstal celý,
neláme se, nerozdělí,
celý se vždy požívá.
Tisíce ho přijímají,
všichni celého však mají,
aniž z celku ubývá.
10. Svátostný chléb když se láme,
v každé části požíváme
tělo Páně v celosti.
Podstata je nezměněná,
dále trvá nedotčená
moc a síla svátosti.
7. Pod různými způsoby
sám Bůh živý je tu s námi
v chleba, vína způsobě.
Pokrm těla, nápoj krve,
Kristus je však celý v prvé,
celý v druhé podobě.
9. Dobří, zlí ho požívají,
nestejný však úděl mají,
život nebo prokletí.
Zlým je k smrti, dobrým k žití;
jedny hubí, druhé sytí
téhož chleba přijetí.
11. Chléb andělský přetajemně
stal se chlebem dětí země,
které zdvihá k božské cti.
Předobrazen v Izákovi,
zpodoben pak v beránkovi,
v maně dané na poušti.
12. Pastýři náš, Chlebe živý,
Ježíši, buď milostivý,
dej nám spatřit rajský jas.
Bože mocný, preveliký
dědici a spolčníky
svatých v nebi učň nás.

2. Zce - la zvlá - štní předmět chvá - ly, ži - vý chléb, zdroj ži - tí stá - lý

o - sla - vuj - me s ra - dos - tí. Jím u spo - leč - né - ho sto - lu

dru - ži - nu svých a - po - što - lů Je - žíš prv - ně po - hos - til.

3. Na - pl - no ať zaz-ní chvá - la, a - by du - še za-já-sa - la,

ra - dost - ná a nad - še - ná. Svá - tek svá - tos - ti se ko - ná

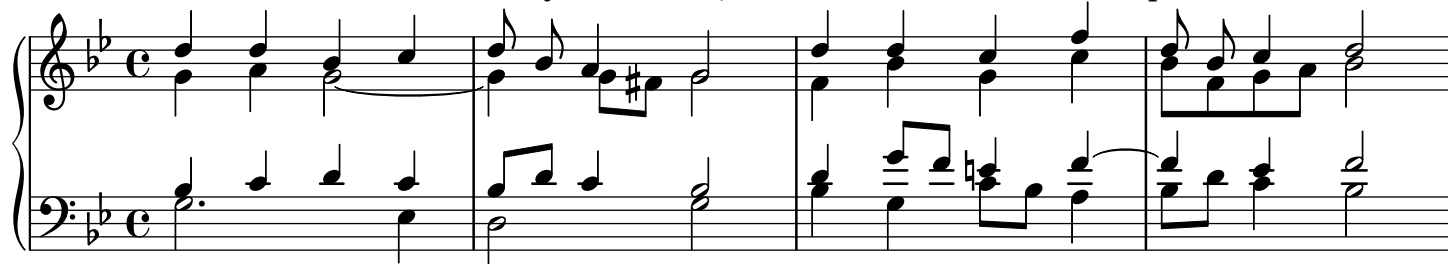
na pa - mát - ku dne, kdy o - na by - la u - sta - no - ve - na.

4. V ní Král no - vý získal vlá - du, o - bě - tí No - vé-ho řá - du

u - kon - čen je Sta - rý věk. Sta - ré za - šlo, no-vé vzkvet - lo,

Prav - da vy - da - la své svě - tlo, noc se da - la na ú - těk.

5. Co sám Kris-tus teh-dy ko - nal, to nám či - nit při-ka-zo - val

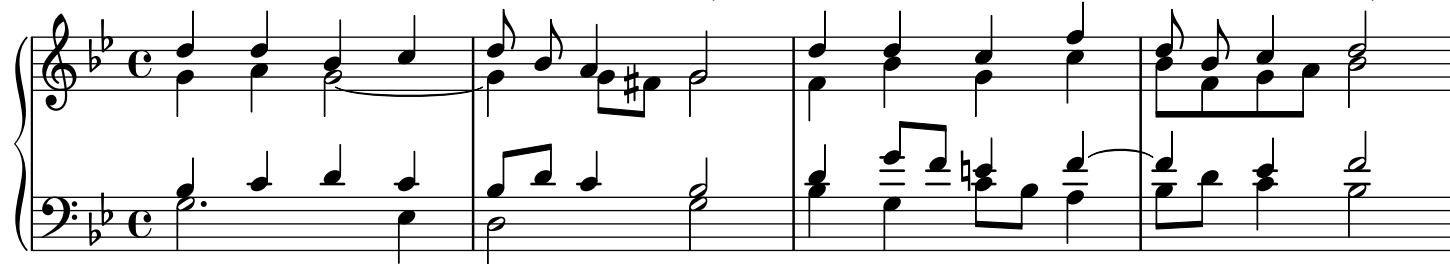
ke své věč - né pa - mě - ti. V tom jej cír - kev ná-sle-du - je,

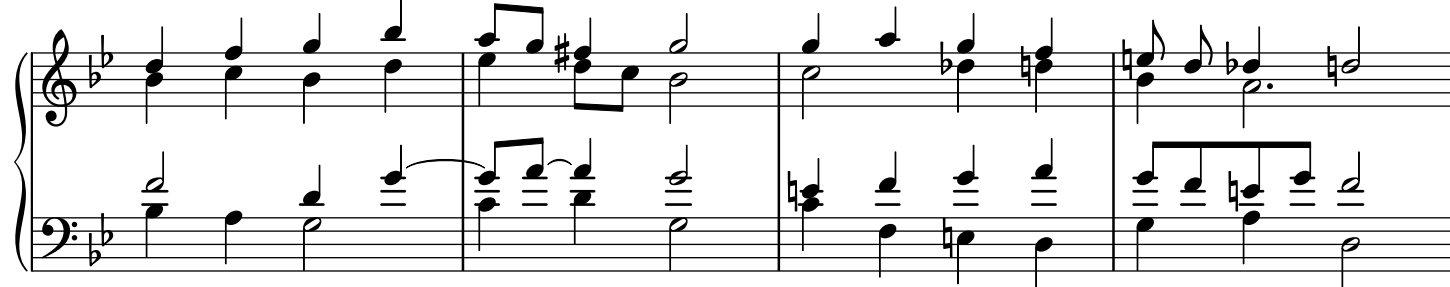
chléb a ví - no promě-ňu - je v spa - si - tel - né o - bě - ti.

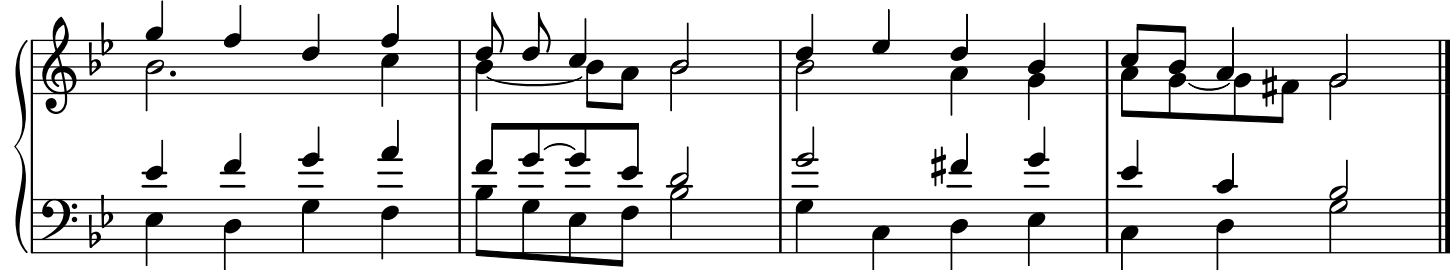
6. Křes - ťa - nům se vě - řit dá - vá, chléb že se tu tě - lem stá - vá,

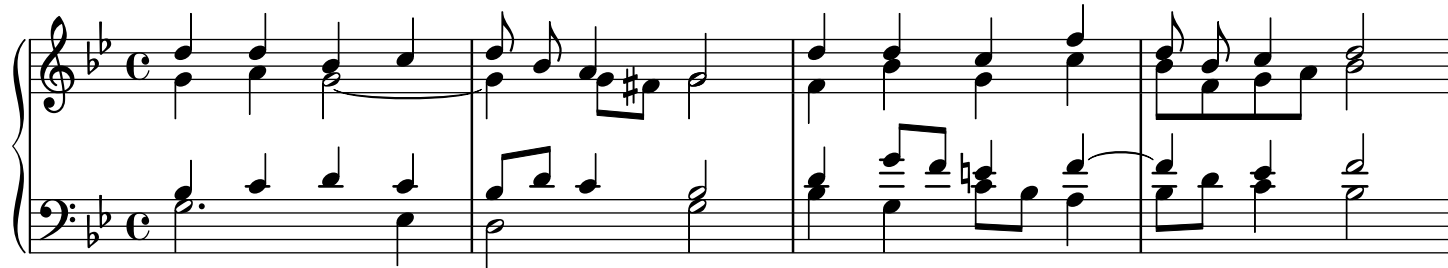
ví - no v krev se pro - mě - ní. Co se mys - li, o - ku skrý - vá,

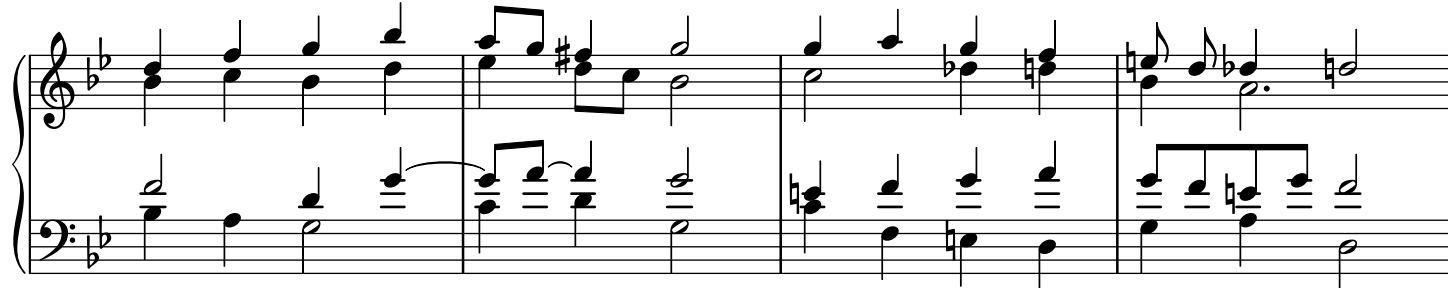
to po - zná - vá ví - ra ži - vá ja - ko Bo - ží zje - ve - ní.

7. Pod růz - ný - mi způ-so-ba - mi sám Bůh ži - vý je tu s ná - mi

v chle-ba, ví - na způ - so - bě. Po - krm tě - la, ná-poj kr - ve,

Kris - tus je však ce - lý v pr - vé, ce - lý v dru - hé po - do - bě.

8. Při - jí - máš - li, zůstal ce - lý, ne - lá - me se, ne-roz-dě - lí,

ce - lý se vždy po - ží - vá. Ti - sí - ce ho při-jí-ma - jí,

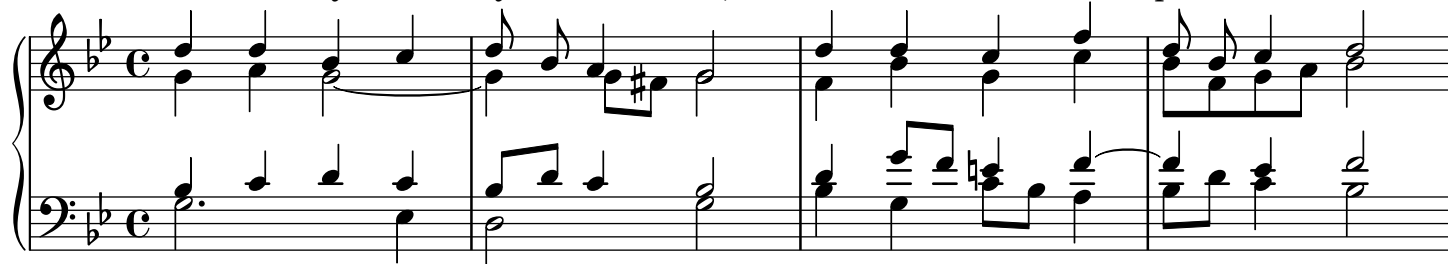
všich - ni ce - lé - ho však ma - jí, a - niž z ce - lku u - bý - vá.

9. Dob - ří, zlí ho po - ží - va - jí, ne - stej - ný však ú - děl ma - jí,

ži - vot ne - bo pro - kle - tí. Zlým je k smr - ti, dobrým k ži - tí;

jed - ny hu - bí, druhé sy - tí té - hož chle - ba při - je - tí.

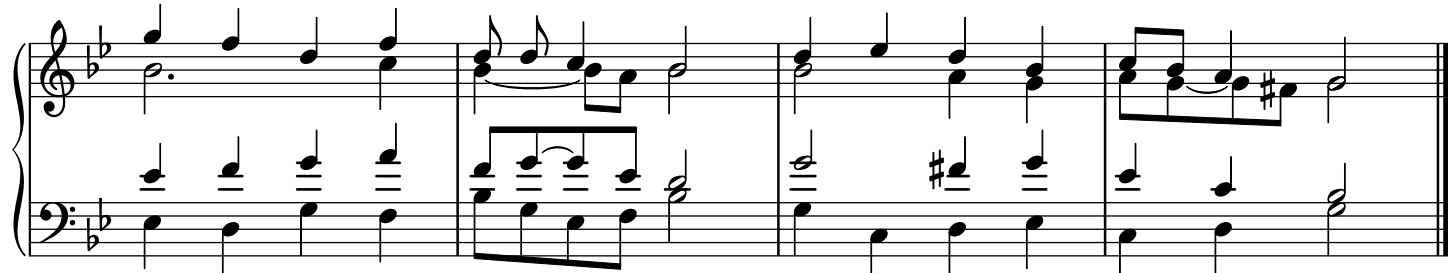
10. Svá - tost - ný chléb když se lá - me, v kaž - dé čas - ti po - ží - vá - me

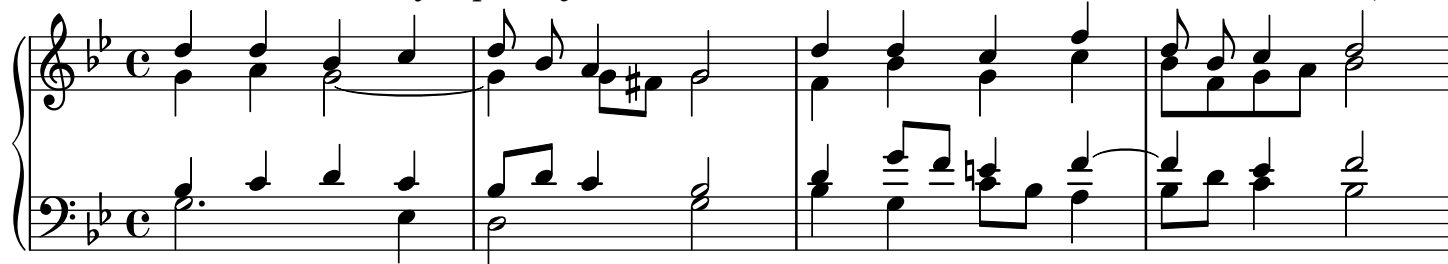
tě - lo Pá - ně v ce - los - ti. Pod - sta - ta je nezměně - ná,

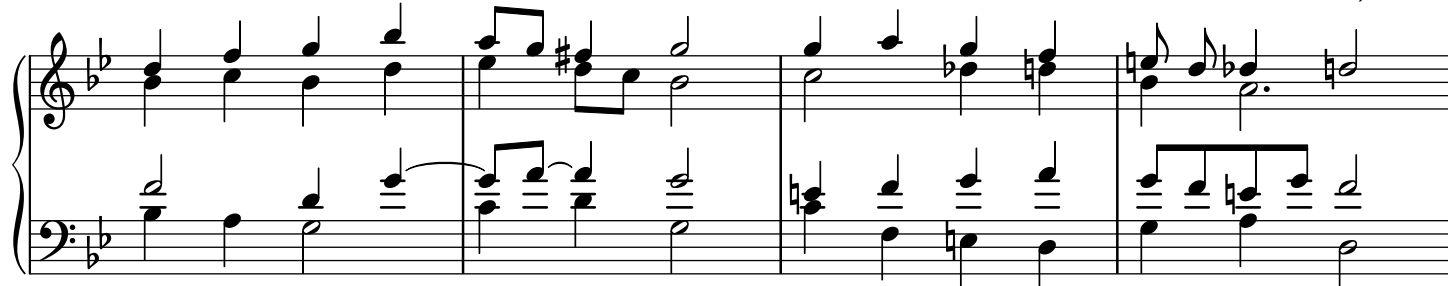
dá - le tr - vá ne-dot-če - ná moc a sí - la svá - tos - ti.

11. Chléb an - děl - ský pře-tajem - ně stal se chle - bem dě-tí ze - mě,

kte - ré zdvi - há k božské cti. Pře - do - bra - zen v I-zá - ko - vi,

zpo - do - ben pak v beránko - vi, v ma - ně da - né na pou - šti.

12. Pas - tý - ři náš, Chlebe ži - vý, Je - zí - ši, buď mi-los-ti - vý,

dej nám spa - třit raj - ský jas. Bo - že moc - ný, pře-ve - li - ký

dě - di - ci a společ-ní - ky sva - tých v ne - bi u - čin nás.